

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
Martinou Rýznarovou ve věci

žalobce: **JUDr. V. Š.**
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Žiďuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2023, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V projednávaném případě jsou **jádrem sporu otázky**, jestli je napadené rozhodnutí přezkoumatelné, jestli dokazování proběhlo v souladu se zákony, jaká byla nejvyšší dovolená rychlost v místě a v době spáchání přestupku, jestli uložení pokuty bylo zákonné, jestli došlo k porušení zásady dvojího přičítání, jestli se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí a jestli byla zveřejněna informace o měření rychlosti.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova (dále jen „magistrát“) z 30. 5. 2023, č. j. X, kterým magistrát uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu),

ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“), a uložil mu pokutu ve výši 4 200 Kč a paušální náhradu nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Přestupku se žalobce měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla registrační značky X (dále jen „vozidlo“) v rozporu s § 10 odst. 3 ZSP nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená ZSP. Nezjištěný řidič při řízení vozidla 3. 12. 2022 v 10:32 h na pozemní komunikaci I/47 v obci Přerov v místní části Lýsky v ulici U Silnice poblíž domu č. 13/36 ve směru jízdy od obce Osek nad Bečvou směrem k městu Přerov překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou ZSP na 50 km/h a byla mu naměřena automatizovaným technickým prostředkem RAMER 10 T/18/0706 rychlost jízdy 88 km/h (po odečtu odchylky ± 3 km/h). Řidič porušil § 18 odst. 4 ZSP a dopustil se jednání, které vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 ZSP.
4. **Žalobce v žalobě** namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Správní orgány nezjistily skutkový stav v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“) a neprokázaly omezení nejvyšší dovolené rychlosti v místě spáchání přestupku na 50 km/h. Výstup z rychloměru byl neprůkazný a registrační značka byla na fotografii nečitelná. Výřez z fotografie z rychloměru byl modifikovaný. Žalobce neměl možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Informace o měření rychlosti stacionárním radarem nebyla zveřejněna. Magistrát měl nařídit ústní jednání, jak o to žalobce žádal.
5. Pokuta při samé horní hranici sazby byla nezákonná. Není jasné, co bylo polehčující a co přitěžující okolností a také, z jakých evidencí magistrát zjišťoval skutečnosti, které posuzoval. Žalobce se s nimi nemohl seznámit a vyjádřit se k nim. Vadou bylo hodnocení typovosti přestupku, odůvodnění pokuty bylo nesrozumitelné. Správní orgány porušily zásadu zákazu dvojího přičítání.
6. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** odkázal na napadené rozhodnutí a dodal, že součástí správního spisu je dokument Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Dopravního inspektorátu územního odboru Přerov, podle kterého místo měření projednávaného přestupku bylo určeno jako místo, kde je Městská policie Přerov (dále také „městská policie“) oprávněna měřit rychlost vozidel.
7. **Žalobce v replice** namítl, že se žalovaný s odvolacími námitkami nevypořádal v souladu se zákonem. Žalovaný nevysvětlil, kde se vzal výřez s registrační značkou pod snímkem rychloměru. Přitom tvrdí, že do systému nelze zasahovat a s čímkoliv manipulovat. Žalovaný se k průkaznosti snímku z rychloměru nevyjádřil. Žalovaný ověřil zveřejnění informace o měření rychlosti na internetu, ale nedal žalobci možnost se k tomuto důkazu vyjádřit. Odůvodnění výše pokuty není přesvědčivé a přezkoumatelné. Tvrzeními magistrátu nelze odůvodňovat závažnost přestupku. Správní orgány porušily zásadu zákazu dvojího přičítání.
8. **Žalovaný ve vyjádření z 21. 2. 2024** zaslal soudu vyjádření městské policie z 19. 2. 2024 a otisk z webových stránek městské policie k prokázání zveřejnění informace o měření rychlosti v místě přestupku. Tato informace byla zveřejněna 6. 1. 2020 v 11:32:13 hodin, což je doloženo snímkem z administrativního rozhraní s uvedením osoby a času poslední editace článku. Tato časová pečť se tvoří automaticky a nelze ji nijak změnit.
9. **Žalobce ve vyjádření z 25. 2. 2023** namítl, že takové dokazování nelze provádět v soudním řízení a že nedokazuje zveřejnění informace o měření v místě přestupku. Na dokumentu

není elektronická pečeť ani časové razítko podle zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářející důvěru pro elektronické transakce. Otázka, jestli Policie ČR schválila místo k měření, nebyla sporná.

10. **Žalobce ve vyjádření z 2. 6. 2025** dodal, že nelze přenášet dokazování a jeho hodnocení na soud. Webová stránka nemůže prokázat zveřejnění informace o měření rychlosti. Webová stránka v soudním spise neinformuje veřejnost o zřízení stálého automatického technického systému, a to právě v místě spáchání přestupku a neobsahuje datum zveřejnění.
11. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
12. **Magistrát v rozhodnutí o přestupku** z 30. 5. 2023 uvážil, že snímek z rychloměru s vyznačeným radarovým svazkem prokazuje správnost měření. Zadní část vozidla měřeného na odjezdu se nachází mezi dvěma kolmicemi žluté a modré barvy. Ústní jednání, které žalobce navrhoval, nebylo nezbytné k uplatnění jeho práv. Mezi podklady rozhodnutí patřily také určení míst měření rychlosti městskou policií od Policie ČR, oznámení přestupku a platný ověřovací list silničního rychloměru. Žalobce se na předvolání nedostavil k provádění důkazů mimo ústní jednání. Polehčující okolností bylo spáchání přestupku v sobotu v 10:32 h, kdy je zpravidla nižší intenzita silničního provozu. Řidič vozidla ohrozil zájem společnosti na bezpečnosti silničního provozu. Nerespektování maximální dovolené rychlosti je jednou z příčin dopravních nehod s vážnými následky, má negativní vliv na životní prostředí a může mít za následek ohrožení života, zdraví i majetku. Překročení rychlosti znamená výrazné ztížení možnosti zastavení vozidla v reakci na změny v silničním provozu. Magistrát přihlédl k míře překročení rychlosti v rámci skutkové podstaty.
13. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** souhlasil s magistrátem v otázce nadbytečnosti ústního jednání. Žalovaný shledal rozhodnutí magistrátu jako přezkoumatelné. Důkazy svědeckou výpovědí označeného řidiče, kterému nelze doručovat, ohledáním místa a pasportem komunikace byly nadbytečné důkazy. Vozidlo na snímku zabírá většinu snímku a zasahuje do radarového svazku dle vyobrazené šablony. Proto bylo měření věrohodné. Na fotodokumentaci z rychloměru je čitelná registrační značka ve zvětšenině vlevo dole. Při záznamu vozidla na odjezdu by vzdálenější konec vozidla měl být vždy v prostoru snímku vymezeném úsečkou a dvěma kolmicemi. Proces měření v posuzované věci proběhl zleva, na odjezdu. Zoom byl 35 mm. Vzdálenější konec vozidla se nachází v prostoru vymezeném kolmicemi, tedy tam, kde se nacházet má. Měření proto proběhlo v souladu s návodem k obsluze a naměřená hodnota rychlosti je správná. Bylo by nadbytečné provádět další dokazování. Žalobce svá odvolací tvrzení nedoložil. Žalobce neuvedl žádné konkrétní tvrzení, kterým by zpochybnil skutkový stav, který zjistil magistrát. Nedoložil ani své tvrzení o nejvyšší dovolené rychlosti 70 km/h.
14. Za obvyklých okolností postačují ke zjištění stavu věci podklady zajištěné a zpracované policejním orgánem, které jsou připojeny k oznámení přestupku [viz rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 7 As 18/2011-54, č. j. 8 As 102/2014-70, č. j. 7 As 83/2015-56 nebo č. j. 10 As 25/2014-48]. Z ničeho nevyplývá, že by výřez z fotografie s registrační značkou patřil druhému vozidlu na snímku. Nastavení radaru provedli proškolení strážníci městské policie. Do systému nelze zasahovat, ani s ničím manipulovat.
15. Informace o měření rychlosti v místě přestupku byla zveřejněna na webových stránkách městské policie, což žalovaný ověřil náhledem na tyto stránky 27. 9. 2023. Informace byla

uveřejněna 24. 7. 2018, tedy před datem spáchání projednávaného přestupku. Veřejnost byla informována o měření také v Přerovském deníku, jak žalovaný zjistil náhledem na jeho stránky 27. 9. 2023. Takový způsob informování o měření rychlosti je dostačující, jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 9 As 280/2019-39.

16. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
17. Soud ve správním spise ověřil, že obsah napadeného rozhodnutí odpovídá obsahu spisu.
18. Ve správním spise se nenacházejí žádné listiny, které by magistrát necitoval v napadeném rozhodnutí. K námitce žalobce, že magistrát v rozhodnutí neuvedl, ze kterých evidencí vycházel při konstatování, že nezjistil z dostupných evidencí u žalobce žádný zaznamenaný přestupek provozovatele, není možné název ani obsah této evidence ověřit. Magistrát v rozhodnutí nic bližšího k těmto evidencím neuvedl a výpisy nejsou součástí správního spisu. V tomto případě nejde o vadu, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Magistrát nepřičetl žalobci z tohoto hlediska nic k jeho tíži.
19. Soud **nepřezkoumatelnost** napadených rozhodnutí žalované neshledal. Ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek – srovnej již ustálenou judikaturu NSS, například rozsudek č. j. 6 As 161/2013-25.
20. Z napadeného rozhodnutí žalovaného a magistrátu jakožto jednoho celku je zřejmé, že obsahuje nosnou argumentaci. Je zjevné, jakými úvahami se žalovaný řídil, z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci žalobce, proč považoval námitky za liché, mylné, vyvrácené nebo nepřípustné a proč subsumoval skutkový stav pod vybrané právní normy. Z rozhodnutí je zjevné, jak žalovaný rozhodl, v jaké věci, výrok odpovídá odůvodnění a rozhodnutí neobsahuje vnitřní rozpory. Z odůvodnění vyplývá vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé.
21. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného může podle judikatury plynout též z toho, že se jako odvolací orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami, tedy že nevyčerpal celý rozsah odvolání [srov. rozsudky NSS č. j. 3 As 51/2007-84 a č. j. 8 Afs 66/2008-71]. Neznamená to ovšem, že by odvolací správní orgán musel ke každé odvolací námitce podrobně odůvodnit své stanovisko a vypořádat každý dílčí argument odvolatele. Námitky lze vypořádat i tak, že správní orgán prezentuje v odůvodnění právní názor odlišný od názoru účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Tím minimálně nepřímo vypořádá i námitky účastníka řízení. Absence odpovědi na jednotlivé argumenty účastníka v odůvodnění rozhodnutí bez dalšího nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 152/2014-78, Kocourek, T. § 76. In Kühn, Z., Kocourek, T. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Leges, 2019, s. 618).
22. Argumentace žalovaného rozhodnutí nebránila soudu přezkoumat ji v rozsahu žalobních námitek. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším (nejintenzivnějším) vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek

neobstojí (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 267/2017-38). Napadené rozhodnutí jako celek bylo podrobně odůvodněno, obsahovalo nosné důvody a reagovalo na námitky žalobce.

23. **Výstup z rychloměru prokázal spáchání přestupku.** Dokazování vyvrátilo verzi žalobce, že registrační značka je nečitelná, resp. že chybí, že snímek byl pozměněn a že nebylo změřeno vozidlo žalobce.
24. Žalobce namítal, že ve správním spise není snímek s přiloženou šablonou a že se s ním nemohl seznámit. Otázkou podle žalobce je, jestli se v mřížce nacházelo i vozidlo zakryté černým obdélníkem a které vozidlo vlastně radar změřil. Není jasné, kde se vzala registrační značka vozidla pod snímkem a ke kterému vozidlu patří. Žalobce to vše namítal ve správním řízení a navrhoval výslech strážníka, který měření zpracoval. Modifikovaný snímek nemůže být přikládán jako originál, jeho důkazní hodnota je nulová.
25. Soud ověřil z výstupu z rychloměru, že na snímku je nečitelná registrační značka vozidla. Ve výřezu je však registrační značka bezvadně čitelná. Jak uvedl NSS například v rozsudku č. j. 5 As 43/2019-22, software, který vylučuje zásah člověkem, umožňuje přiblížení registrační značky vozidla a převedení části snímku do čitelnější podoby. Krajský soud dodává jinými slovy, že přiblížení fotografie a případný výřez nejsou zásahy, manipulace ani falšování originálu fotografie.
26. Záměna s vozidlem světlé barvy, zachyceného na snímku při levém okraji, z přední části a jen jako část vozidla, je vyloučena. Vozidlo žalobce je uprostřed snímku, zachyceno na odjezdu, ze zadu a ve směru jízdy na město Přerov. Žalobce má vozidlo tov. zn. Peugeot typu SUV (v evidenci vozidel ve správním spise označené jako víceúčelové vozidlo s obchodním označením 3008). Druhé vozidlo na snímku není zachyceno v plném rozsahu, je vidět zepředu a jde o zcela jiné vozidlo (tov. zn. Škoda a zjevně nešlo o SUV).
27. Magistrát provedl dokazování mimo ústní jednání výstupem z rychloměru, který obsahoval fotografii měřeného vozidla, kartou vozidla z evidence vozidel, osvědčením zasahujících strážníků o proškolení k obsluze měřicího zařízení, určením míst k měření rychlosti vozidel městskou policií od Policie ČR, výstupem z rychloměru s přiloženou mřížkou (kde se podle zjištění soudu vozidlo žalobce nachází uprostřed snímku a je zde vyznačen radarový svazek), dvěma otisky map ze stránek mapy.cz s místem spáchání přestupku a fotografií s uličním pohledem na místo přestupku se zachycením rychloměru, smlouvou o dílo na dodávku stacionárních měřičů rychlosti, výzvou provozovateli vozidla, oznámením žalobce o řidiči vozidla, výzvou k podání vysvětlení s nedoručitelnými obálkami s výzvami, záznamem o nedoručitelnosti e-mailu řidiči vozidla, usnesením o odložení věci přestupku řidiče vozidla, potvrzením o nezaplacení určené částky provozovatelem vozidla, výpisem z evidence osob pro orgány veřejné moci k osobě žalobce o zřízení datové schránky a výpisem z registru vozidel. Tyto důkazy byly v souladu s oznámením přestupku a ověřovacím listem rychloměru.
28. Z oznámení přestupku, výstupu z rychloměru a určení míst k měření rychlosti z roku 2018 i ze dne 20. 12. 2019 (č. l. 36 správního spisu) plyne, že rychlost byla v místě přestupku dlouhodobě omezena ZSP na 50 km/h. To je zdejšímu soudu známo také z věci sp. zn. 72 A 15/2020-24 (přestupek se stal 5. 7. 2019).
29. Omezení rychlosti v den spáchání přestupku prokázalo vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, oddělení silničního hospodářství z 2. 6. 2025, které předložil žalovaný soudu jako důkaz při jednání a které soud jako důkaz provedl. Podle tohoto vyjádření platila v době a místě projednávaného přestupku

nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci 50 km/h, stanovená § 18 odst. 4 ZSP. Místo měření se nacházelo v intravilánu obce a rychlost v uvedeném místě nebyla změněna přechodnou nebo místní úpravou. Vyjádření silničního správního úřadu je podle judikatury NSS nejvýše kvalifikovaným důkazem k prokázání rychlosti v místě (srov. např. usnesení NSS č. j. 10 As 106/2022-34, bod 9).

30. Z fotografie z rychloměru se podává, že vedle změřeného vozidla je výjezd od budovy s parkovištěm. Z fotografie uličního pohledu na místo přestupku (č. l. 38 správního spisu) je vidět, že touto budovou je pneuservis, za kterým je další budova podél silnice a další domy se nacházejí na protější straně silnice za stacionárním rychloměrem vedle chodníku, podél kterého vede veřejné osvětlení. Jde o obydlenou část města s pozemní komunikací s jedním jízdním pruhem v každém směru. Už jen z této charakteristiky části města muselo být řidiči vozidla zjevné, že měl dodržovat nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h, stanovenou ZSP. Povaha zástavby v místě měření byla natolik zásadní, že určujícím kritériem nebylo umístění dopravního značení, nýbrž charakter souvislé zástavby jako takové z obou stran komunikace, který vylučoval jakoukoliv pochybnost řidiče o tom, že je na území obce (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 192/2017-36, bod 33).
31. Tato povinnost platí i v případech neúplného dopravního značení, jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 1 As 183/2012-50: „*Smyslem stanovení maximální povolené rychlosti pro jízdu v obci (§ 18 odst. 4 zákona o silničním provozu) je ochrana života, zdraví a majetku obyvatel obce a účastníků provozu na pozemních komunikacích, jakož i zajištění bezpečnosti a plynulosti dopravy. Obec je v § 2 písm. cc) zákona o silničním provozu vymezena primárně jako zastavěné území. Právě zastavěnost představuje základní a klíčový znak charakterizující území obce. Přijede-li řidič po pozemní komunikaci do zastavěného území, měl by s ohledem na bezpečnost ostatních účastníků provozu, potenciálních chodců, zvířat nebo ochranu majetku svoji rychlost přizpůsobit jízdě v zastavěném území, bez ohledu na skutečnost, zda projel kolem značky vymezující začátek obce či nikoliv. Přijede-li řidič do obce po pozemní komunikaci, která není osazena dopravní značkou č. IS 12a „Obec“, neznamená to, že by nebyl povinen dodržovat maximální povolenou rychlost v obci stanovenou v § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.*“
32. Žalobce nijak neprokázal své obecné a neodůvodněné tvrzení o nejvyšší dovolené rychlosti v místě spáchání přestupku 70 km/h, ani nevnesl do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti.
33. V posuzované věci je na snímku z rychloměru vozidlo uprostřed a oblast radarového svazku odpovídající ohniskové vzdálenosti objektivu 35 mm je na snímku vyznačena (viz č. l. 1 a 32). Celé měřené vozidlo se v tomto svazku nachází. O správnosti měření z hlediska ustavení rychloměru proto není pochyb. K měření rychloměrem RAMER 10C se NSS vyjádřil opakovaně, a to včetně otázek správného ustavení rychloměru, ověření správnosti provedení měření a interpretace snímku z měření (srov. rozsudky NSS č. j. 6 As 40/2017-32, č. j. 1 As 83/2013-60, č. j. 7 As 309/2015-51 a č. j. 5 As 279/2020-30). V daném případě bylo využito i mřížky, která umožňuje ověřit, jestli byl dodržen, například úhel měření (viz rozsudek NSS č. j. 10 As 36/2019-33, bod 26).
34. Byla-li změřená rychlost vozidla rychloměrem zaznamenána (a měření nebylo anulováno), lze dovodit, že je možno měření považovat za správné a souladné s manuálem k obsluze (viz například rozsudky NSS č. j. 6 As 265/2020-30 a č. j. 3 As 82/2012-27).
35. Soud po přezkoumání citovaného dokazování dospěl k závěru, že v daném případě bylo provedené dokazování dostačující k uznání viny za shora popsany přestupek a další

dokazování by bylo nadbytečné. Žalobce nezpochybnil věrohodně výsledky měření a funkčnost rychloměru.

36. Ke zpochybnění výsledků měření je nezbytné, aby bylo dodržení postupu měření skutečně účinně zpochybněno (rozsudek NSS č. j. 10 As 36/2019-33). Námitky žalobce však byly pouze obecné.
37. V posuzované věci o spáchání přestupku překročením nejvyšší dovolené rychlosti svědčí celý komplex důkazů, nikoliv pouze izolovaná skutečnost. NSS ve své judikatuře zdůrazňuje, že pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a z ověřovacího listu silničního radarového rychloměru (rozsudky NSS č. j. 7 As 83/2015-56, č. j. 6 As 144/216-36 nebo č. j. 10 As 36/2019-33). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tj. aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Postup magistrátu těmito požadavkům dostal.
38. Nedůvodná je proto námitka, že **správní orgány nezjistily skutkový stav** v souladu s § 3 a § 50 a násl. správního řádu.
39. Podle § 3 správního řádu byly správní orgány povinny zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Tuto povinnost upřesňují § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, podle kterých *„podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatrování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost“* a *„správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.“*
40. Především nelze odhlédnout od skutečnosti, že žalobce uplatnil jinou – a přitom nevěrohodnou skutkovou verzi posuzované věci – prvně až po provedení dokazování, ačkoli ji mohl namítnout dříve (důležitosti tvrzené skutečnosti si je přitom nepochybně vědom i právní laik). I při plném respektování vyloučení aplikace zásady koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu v oblasti správního trestání (např. rozsudek NSS č. j. 5 As 7/2011-48) se uplatnění žalobcovy verze příběhu co nejdříve jeví být naprosto přirozenou reakcí člověka, který bezpečně ví, že se přestupku nedopustil (obdobně např. rozsudky NSS č. j. 2 As 52/2011-47 nebo č. j. 6 As 126/2015-42). Obrana tohoto typu, předestřená obviněným až v pozdějším stádiu správního řízení (nebo až v řízení soudním), se totiž může jevit (a v dané věci se také jeví) dle kontextu věci jako účelová (např. rozsudek NSS č. j. 2 As 214/2016-24). Žalobce totiž svou verzi příběhu neuplatnil ani při jednání magistrátu, i když o nařízení jednání sám žádal.
41. Žalobce vnášel do zjištěného skutkového stavu pochybnosti, které však v kontextu celé věci soud vyhodnotil jako nedůvodné ve smyslu § 3 správního řádu. Žalobce vznesením shora uvedených námitek na sebe přenesl důkazní břemeno, které však neunesl. Podstatné je to, že námitky žalobce nebyly přesvědčivé a to, že je vůbec věrohodně neprokázal, ani nenavrhl takové důkazy, které by významně narušily jistotu ve stávajícím zjištění skutkového stavu

nebo navodily důvodné pochybnosti (k přenesení důkazního břemene srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 45/2013-37, bod 24).

42. Žalobce se dokazování mimo ústní jednání nezúčastnil, ani se z něho neomluvil. Magistrát přitom žalobci o jeho konání zaslal 3. 5. 2023 do datové schránky vyrozumění, které bylo žalobci doručeno uplynutím desetidenní lhůty 15. 5. 2023. Magistrát žalobce poučil, že má možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí po provedení dokazování dne 23. 5. 2023. Magistrát vydal rozhodnutí o přestupku až 30. 5. 2023.
43. Žalobce zaslal magistrátu 23. 5. 2023 v 21:46 h žádost o nařízení ústního jednání z důvodu provedení jím navržených důkazů, aby se mohl účastnit jednání osobně, nahlédnout do spisu a také se potřeboval na něco doptat. Žalobce navrhl provést důkaz ohledáním místa k prokázání dopravní značky B20a „70 km/h“, důkaz svědeckou výpovědí řidiče vozidla Martina Usmerky a důkaz pasportem komunikace. Žalobce namítal, že magistrát neprovedl nezbytné kroky ke zjištění řidiče vozidla.
44. Magistrát usnesením z 29. 5. 2023 zamítl návrh na nařízení ústního jednání, protože z provedení dokazování vyplynulo, že v místě a době přestupku byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Žalobce může nahlédnout do spisu i mimo ústní jednání. Žalobce měl možnost se účastnit dokazování mimo ústní jednání 23. 5. 2023 a uplatňovat zde svá práva, o čemž byl vyrozuměn předem. Žalobce požádal o nařízení ústního jednání až po provedení dokazování mimo ústní jednání. Žalobce se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí mimo ústní jednání. Magistrát uzavřel, že nařízení jednání nebylo nezbytné ke zjištění stavu věci a uplatnění práv žalobce, že jeho důkazní návrhy nebyly opodstatněné a ústní jednání by bylo neúčelné.
45. Žalovaný zamítl odvolání žalobce proti usnesení o zamítnutí návrhu na ústní jednání. Žalovaný se ztotožnil s odůvodněním magistrátu a dodal, že magistrát dostal zásadě písemnosti a neveřejnosti správního řízení. Nařízení ústního jednání nebylo nezbytné a nezvýšilo by možnost uplatnění práv žalobce, který se mohl vyjadřovat písemně. Nebylo třeba svědeckých výpovědí.
46. Soud zdůrazňuje, že podle správního spisu se označenému řidiči nepodařilo doručit ani jedna ze dvou výzev k podání vysvětlení, protože si ji na pražské adrese nevyzvedl a na bratislavské adrese byl adresát neznámý. Magistrát doručoval výzvy na pražskou i na bratislavskou adresu a na každou dokonce dvakrát. Magistrátu se nepodařilo doručit označenému řidiči ani e-mail, protože udaná adresa nebyla podle výtisku odezvy nalezena.
47. Soud souhlasí s právními závěry obou správních orgánů o **nařízení ústního jednání**. Správní orgán je podle § 80 odst. 2 ZOP povinen nařídit ústní jednání, je-li to nezbytné ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků, či pokud tak stanoví zákon. V řízení o přestupcích správní orgány nemají povinnost nařídit ústní jednání vždy; správní orgán provádí dokazování primárně listinnými důkazy. V takovém případě má účastník správního řízení dostatečný prostor pro uplatnění svých práv i bez nařízení ústního jednání (srov. rozsudky NSS č. j. 5 As 285/2024-35, bod 27, č. j. 1 As 166/2015-29, bod 22, č. j. 1 As 277/2015-33, body 19-22, č. j. 8 As 110/2015-46, body 21-24 a další). Těmto podmínkám rozhodnutí bez nařízení ústního jednání posuzovaná věc odpovídá, protože správní orgány vycházely z listinných důkazů založených ve spise a další důkazy k prokázání tvrzení žalobce nebylo nutno provádět.
48. Žalobce měl možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to po celou dobu od jejich shromáždění. Magistrát o tom žalobce poučil ve vyrozumění z 3. 5. 2023. Žalobce se však

provádění dokazování mimo ústní jednání nezúčastnil, ačkoliv ho o něm magistrát předem vyrozuměl. Smyslem § 36 odst. 3 správního řádu je umožnit účastníku řízení seznámit se se všemi podklady rozhodnutí v okamžik, po němž již správní spis o žádné další podklady doplňován není, tj. s úplným správním spisem (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 21/2009-243, č. 2073/2010 Sb. NSS nebo č. j. 7 A 112/2002-36, č. 303/2004 Sb. NSS). Tomuto zákonnému požadavku magistrát vyhověl a dal žalobci možnost uplatňovat jeho práva. Žalovaný neměl povinnost vyrozumět žalobce o shromáždění dalších podkladů rozhodnutí, protože do spisu žádné nevložil.

49. **Informace o měření rychlosti byla zveřejněna.** Žalobce namítal v doplnění odvolání z 25. 6. 2023, že nikdo neinformoval veřejnost o měření rychlosti v místě spáchání přestupku ve smyslu § 24b odst. zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii (dále jen „zákon o obecní policii“). Žalovaný k této odvolací námitce neshromáždil žádné podklady rozhodnutí a neumožnil žalobci vyjádřit se takovému podkladu. Žalovaný pouze odkázal v napadeném rozhodnutí na straně 11 na to, že 27. 9. 2023 ověřil na internetu, že o určení míst k měření rychlosti Policií ČR (www.mpprerov.eu) městská policie informovala na svých stránkách 24. 7. 2018 a v článku Přerovského deníku, dostupného také na internetu (prerovsky.denik.cz). Žalovaný však do spisu tyto stránky nevytiskl.
50. Soud tuto vadu napravil doplněním dokazování při jednání a provedl důkaz otiskem stránky z webu www.mpprerov.eu, podle kterého byla zveřejněna informace o měření rychlosti včetně obsahu rozhodnutí Policie ČR z 20. 12. 2019 o měření rychlosti v roce 2020. Stránka byla na web vložena 18. 6. 2018, byla aktualizovaná 24. 7. 2018 a poslední editace byla z 6. 1. 2020. Citované rozhodnutí Policie ČR z 20. 12. 2019, č. j. X je založeno ve správním spise na č. l. 36 a podává se z něho, že Policie ČR určila místa k měření rychlosti vozidel 50 km/h mj. na silnici I/47 v Přerově IX v místní části Lýsky na ulici U Silnice.
51. Dále soud provedl důkaz sdělením městské policie z 19. 2. 2024, podle kterého městská policie informovala veřejnost o měření rychlosti stacionárním radarem s automatizovaným měřením rychlosti na webu www.mpprerov.eu dne 6. 1. 2020 v 11:32:13 h se zveřejněním rozhodnutí o měření rychlosti Policie ČR a doložila ke sdělení snímky z administrativního rozhraní s uvedením osoby a času poslední editace stránky; tato časová pečť se tvoří automaticky a nelze ji změnit. Soud má z provedených důkazů za to, že prokázaly zveřejnění informace o zřízení automatického technického systému v souladu s § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, a to v době před spácháním přestupku. Vyjádření městské policie bylo důvěryhodné i s ohledem na ostatní podklady rozhodnutí a rozsudek zdejšího soudu č. j. 72 A 15/2020-24.
52. Soud zaslal žalobci před jednáním listiny, které provedl u jednání jako důkaz. Žalobce v písemném vyjádření z 25. 2. 2024 namítl, že správní orgán nemůže přenášet dokazování do soudního řízení. Listiny, které mají prokázat zveřejnění informace o měření rychlosti, tuto skutečnost neprokazují; prokazují pouze měření v místech, které schválila Policie ČR.
53. Soud dospěl k závěru, že jím provedené dokazování mělo natolik malý rozsah, že nenahrazovalo činnost správních orgánů, jednalo se o projev plné jurisdikce soudu (srov. např. rozsudek NSS č. j. 2 As 74/2018 38 nebo usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 As 24/2015 71). Žalobce měl možnost se k důkazům vyjádřit, což i učinil. Z vyjádření městské policie jednoznačně vyplývá, že na svých stránkách zveřejnila informace o zřízení automatického technického systému a soud shledal toto vyjádření jako dostačující k prokázání informování veřejnosti ve smyslu § 24b zákona o obecní policii. Zveřejnění informace odpovídá i právním závěrům dle konstantní judikatury, např. rozsudku NSS

č. j. 9 As 280/2019-41, podle kterého vhodným prostředkem k uveřejnění této informace jsou i webové stránky obce, ve které má k měření docházet. Otisk webové stránky, kterou soud provedl jako důkaz, nemá nulovou vypovídací hodnotu a obsahuje časové údaje o zveřejnění informace, která předcházela spáchání projednávaného přestupku (srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 263/2022-29). Žalobce relevantním způsobem nezpochybnil pravost těchto údajů.

54. **Úvahy** správních orgánů obou stupňů **o správních trestech byly zákonné. Nedošlo ke dvojímu přičítání.** Žalovaný shledal pokutu jako zákonnou a přiměřenou okolnostem věci. Magistrát obecně uvážil, že nedodržení nejvyšší dovolené rychlosti vede k nehodám s vážnými následky, má negativní vliv na životní prostředí a může mít za následek ohrožení života, zdraví a majetku. Vysoká rychlost znamená ztížení možnosti zastavení vozidla v reakci na změny v silničním provozu. Magistrát v dané věci přihlédl k míře překročení nejvyšší dovolené rychlosti v rámci projednávané skutkové podstaty – překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20–39 km/h (tj. rychlost 70–90 km/h). Rychlost 70 km/h byla překročena o 18 km/h. Polehčující okolností bylo, že čas přestupku připadl na sobotu v 10:32 h, která se vyznačuje sníženou intenzitou silničního provozu. Magistrát v evidencích nezjistil opakované spáchání přestupku žalobce jako provozovatele vozidla a považoval pokutu jako dostatečnou prevenci pro to, aby se žalobce v budoucnu vyvaroval podobného jednání.
55. Soud konstatuje, že podle ustálené judikatury je v obecné rovině třeba zásadu zákazu dvojího přičítání chápat tak, že k okolnosti, která je zákonným znakem přestupku, nelze při ukládání sankce přihlídnout jako k okolnosti polehčující nebo přitěžující (rozsudky NSS č. j. 7 As 87/2020-29, č. j. 4 Ads 66/2009-101, č. j. 6 As 22/2009-84, č. j. 4 As 14/2005-84 nebo č. j. 4 As 22/2005-68).
56. Hodnocení míry překročení rychlosti při určení sankce v rámci rozpětí daného pro konkrétní skutkovou podstatu nepředstavuje porušení zásady dvojího přičítání, neboť dochází pouze k hodnocení míry porušení chráněného zájmu, přičemž je třeba souhlasit s tím, že hodnota 88 km/h je v horní polovině škály překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 70–89 km/h, dokonce při její samé horní hranici. Míra porušení chráněného zájmu je tak vyšší a k této okolnosti je třeba přihlížet jako k okolnosti přitěžující (srov. rozsudek NSS č. j. 10 As 149/2019-43).
57. Soud dospěl k závěru, že magistrát svým správním uvážením jeho meze nepřekročil, ani správní uvážení nezneužil a jeho úvahy o správním trestu nebyly nezákonné. Správní soud přezkoumává správní uvážení o výši pokuty v mezích § 78 odst. 1 s. ř. s. Je zjevné, že míru překročení rychlosti hodnotil jako přitěžující okolnost.
58. Okolnosti přestupku, jeho charakter a závažnost se nebudou výrazně lišit, i když hustota provozu bude o něco nižší. Pohyb účastníků silničního provozu je nepředvídatelný i s ohledem na okolní zástavbu (jak ukazuje fotografie na záznamu přestupku z rychloměru) a nelze předem přesně stanovit ohrožení ostatních účastníků silničního provozu rychlostí jízdy, která naplňuje kvalifikovanou (přísnější) skutkovou podstatu. U neznámého řidiče šlo v tomto případě jednoznačně o nebezpečné a společensky škodlivé překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Nešlo o marginální, bagatelní překročení nejvyšší dovolené rychlosti.
59. Magistrát hodnotil míru porušení chráněného zájmu. Rychlost 88 km/h, která se blíží horní hranici skutkové podstaty (89 km/h), vedla jednoznačně a v souladu se zákonem k tomu, že magistrát stanovil pokutu 4 200 Kč blíže horní hranici sazby (5 000 Kč). Jeho postupu z hlediska zákonnosti nelze nic vytknout.

60. Ostatně, řidič vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h tak, že jen těsně minul hranici pro uložení zákazu činnosti (pokud by překročil nejvyšší dovolenou rychlost o více než 40 km/h, magistrát by byl povinen zjištěnému řidiči vozidla uložit zákaz řízení motorových vozidel). Řidič vozidla jel při změření rychlostí, která se přiblížila přísnější skutkové podstatě.
61. Soud uzavřel, že neshledal potřebu provádět další dokazování s ohledem na nekonkrétnost námitek, a protože skutkový stav byl zjištěn v souladu se zákony; další dokazování by bylo nadbytečné. Napadené rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu č. j. 5 As 126/2011-68, publ. pod č. 3014/2014 Sb. NSS. Rozšířený senát judikoval, že správní orgán je povinen postupovat v řízení o přestupku tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu).
62. Soud doplnil dokazování v minimálním rozsahu, nad rámec skutečností zjištěných již při dokazování ve správním řízení.
63. Správní orgány užily správní uvážení (při volbě procesních kroků i uložení správního trestu) a zjistily skutkový stav, vybraly právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily skutkové i právní závěry v souladu se zákony, mezinárodními smlouvami a právními zásadami. Žalobce nevnesl svými námitkami do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu a přenesené důkazní břemeno neunesl.
64. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 4. června 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně